

94

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1961 r.

zmieniająca instrukcję z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie doprowadzania do porównywalności wyników gospodarczych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (obliczanie bazy), wskaźników dyrektywnych oraz obliczania dodatkowego funduszu zakładowego.

W związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 49) ustala się, co następuje:

W instrukcji Ministra Finansów z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie doprowadzania do porównywalności wyników gospodarczych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (obliczanie bazy), wskaźników dyrektywnych oraz obliczania dodatkowego funduszu zakładowego (Monitor Polski Nr 30, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) „rozporządzeniu” — należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 49)”;

2) po § 5 dodaje się nowe §§ 5a—5f w brzmieniu:

„§ 5a. 1. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych, jak również w przedsiębiorstwach, w których ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowych kosztów własnych (o ile na te wyroby i usługi nie przysługują dotacje przedmiotowe) — bazę obliczoną zgodnie z przepisami § 3 koryguje się o kwotę pogorszenia lub poprawy wyniku z tytułu zmian ilościowych wyrobów i usług planowo deficytowych pomiędzy planem sprzedaży bieżącego roku a rzeczywistą sprzedażą w roku ubiegłym.

2. Sumę korekty wylicza się przez pomnożenie ilościowych różnic między planem sprzedaży bieżącego roku a rzeczywistą sprzedażą roku ubiegłego poszczególnych wyrobów i usług planowo deficytowych — przez jednostkowe straty (różnica między planowaną ceną zbytu a jednostkowym kosztem własnym w roku ubiegłym).

3. W razie zwiększenia ilości wyrobów i usług planowo deficytowych w planie sprzedaży bieżącego roku w porównaniu do ilości rzeczywiście sprzedanych w roku ubiegłym — należy pogorszyć bazę o sumę korekty wyliczoną w sposób wskazany w ust. 2, w razie zaś zmniejszenia ilości wyrobów i usług planowo deficytowych — należy polepszyć bazę o sumę korekty (zmniejsza się stratę bazową).

4. Jeżeli do planu sprzedaży zostaną wprowadzone planowo deficytowe wyroby i usługi, które w roku ubiegłym nie były produkowane (produkcja nieporównywalna) — bazę koryguje się o kwotę równą iloczynowi otrzymanemu z przemnożenia ilości tych wyrobów i usług przez planowaną jednostkową stratę na wyrobie lub usłudze (zwiększa się stratę bazową, zmniejsza się zysk bazowy).

§ 5b. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki uzasadniające utworzenie funduszu zakładowego w poszczególnych kwartałach danego roku, jak również dla obliczenia jego wysokości należy wyniki osiągnięte za poszczególne kwartały porównać po doprowadzeniu ich do porównywalności:

- 1) z wynikami poszczególnych kwartałów roku ubiegłego — w razie gdy podstawą porównania jest wynik osiągnięty w roku ubiegłym,
- 2) z bazą podzieloną na bazy kwartalne — w razie gdy podstawą porównania jest baza,
- 3) z zaplanowanymi kwartalnymi wynikami w rocznym planie techniczno-ekonomicznym — w razie gdy podstawą porównania jest wynik planowany na dany rok.

§ 5c. 1. Bazy kwartalne ustala się przez podzielenie kwoty bazy rocznej w takich procentach, w jakich w roku ubiegłym kształtowały się wyniki poszczególnych kwartałów w stosunku do wyniku rocznego.

2. Jeżeli w warunkach produkcji danego roku zajdą istotne zmiany w porównaniu do roku ubiegłego, wówczas za zgodą jednostki nadrzędnej dokonuje się podziału bazy rocznej na bazy kwartalne w takich proporcjach, w jakich kształtują się zaplanowane kwartalne wyniki w planie techniczno-ekonomicznym do wyniku rocznego ustalonego w tym planie.

§ 5d. 1. Jeżeli wyniki finansowe za niektóre kwartały roku ubiegłego są dodatnie (zyski), a za niektóre — ujemne (straty), wówczas w celu dokonania podziału bazy rocznej na bazy kwartalne ustala się procentowy wskaźnik zmiany wysokości kwoty bazy w porównaniu do kwoty wyniku za rok ubiegły bądź też do wyniku planowanego w przypadku, o którym mowa w § 5c ust. 2.

2. Bazy kwartalne oblicza się przez skorygowanie wyników poszczególnych kwartałów, tj. przez podwyższenie zysku (zmniejszenie straty), jeżeli baza roczna jest wyższa od wyniku roku ubiegłego, lub przez zmniejszenie zysku (podwyższenie straty), jeżeli baza roczna jest niższa od wyniku roku ubiegłego.

§ 5e. 1. Podziału rocznych kosztów bazowych na koszty bazowe poszczególnych kwartałów dokonuje się w takich proporcjach, w jakich kształtowały się koszty własne sprzedanych wyrobów i usług w poszczególnych kwartałach roku ubiegłego do sumy rocznych kosztów własnych sprzedanych robót i usług tegoż roku.

2. Jeżeli baza roczna została podzielona na odcinki kwartalne według proporcji wynikających z planu na rok bieżący (§ 5c ust. 2), wówczas proporcje te stosuje się również w celu podziału rocznych kosztów bazowych na koszty bazowe poszczególnych kwartałów.

§ 5f. Za podstawę obliczenia kwartalnych baz oraz kwartalnych kosztów bazowych (§§ 5c, 5d, 5e) przyjmuje się (następująco) dane za okres od początku roku do końca danego kwartału:

2) w § 12:

- a) w ust. 4 pkt 3 liczba „10” zastępuje się liczbą „5”,
- b) w ust. 5 wyraz „dziesiąte” zastępuje się wyrazem „piąte”;

4) po § 12 dodaje się nową treść w brzmieniu:

„VI. Przepisy przejściowe.

§ 13. 1. Bazę dla 1961 r. oblicza się zgodnie z niniejszą instrukcją, z tym że:

- 1) w przedsiębiorstwach, w których występuje duży asortyment produkowanych wyrobów i usług — w celu obliczenia kosztów bazowych, o których mowa w § 3 ust. 1, przyjmuje się zamiast jednostkowych średniorocznych kosztów własnych za 1960 r. średnie jednostkowe koszty własne wyrobów i usług za II półrocze 1960 r.;
- 2) w przedsiębiorstwach, w których występują duże odchylenia między asortymentem planowanym a faktycznie wykonanym, jak również w przedsiębiorstwach o sezonowym charakterze produkcji należy — w celu obliczenia kosztów bazowych — zamiast jednostkowych średniorocznych kosztów własnych wyrobów i usług przyjąć pla-

nowane na 1961 r. koszty własne wytworzonych wyrobów i usług, powiększone w zakresie produkcji porównywalnej o zaplanowaną obniżkę kosztów; sumę obniżki kosztów ustala się przy pomocy średniego wskaźnika obniżki kosztów, obliczonego dla całej produkcji porównywalnej;

- 3) w przedsiębiorstwach o nieznacznym asortymencie produkowanych wyrobów i usług — bazę oblicza się zgodnie z przepisami niniejszej instrukcji.

2. Jednostki nadrzędne określają dla podległych przedsiębiorstw właściwy wariant uproszczenia techniki obliczenia bazy za rok 1961 z uwzględnieniem warunków, o których mowa w ust. 1."

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4, § 5, poz. A. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.
